Tema 3

Više dimenzioni nizovi, algoritmi za sortiranje i pokazivači

Višedimenzionalni nizovi

Opšta sintaksa:
 tip_podatka ime[dimenzija₁][dimenzija₂]...[dimenzija_n]

Primer: float tabela[5][12];

Pristup elementu niza:

```
b = tabela[1][3];

tabela[4][10] = 15.33;
```

Primer 1

Napisati program koji učitava dve kvadratne matrice A i B dimenzije n, ispisuje njihovu sumu A+B i proizvod A*B.

```
#include<stdio.h>
#define MAX 10
int main() {
        int n, i, j, k;
        int A[MAX][MAX], B[MAX][MAX], C[MAX][MAX];
        printf("Unesite velicinu celobrojnih kvadratnih matrica: ");
        scanf("%d", &n);
        printf("Unos matrice A:\n");
        for (i=0; i<n; i++)
                for (j=0; j<n; j++) {
                        printf("A[%d][%d]=", i+1, j+1);
                        scanf("%d", &A[i][i]);
                }
        /* Unesi matricu B ... */
        /* U matricu C upisujemo zbir matrica A i B: C = A + B */
        for (i=0; i<n; i++)
                for (j=0; j< n; j++)
                        C[i][j]=A[i][j]+B[i][j];
        printf("\nIspis matrice C=A+B:\n");
        for (i=0; i<n; i++) {
                for (j=0; j<n; j++)
                        printf("%d\t", C[i][i]);
                printf("\n");
        /* U matricu C upisujemo proizvod matrica A i B: C = A * B */
        for (i=0; i<n; i++)
                for (j=0; j< n; j++) {
                        C[i][i]=0:
                        for (k=0; k<n; k++)
                                 C[i][j]+=A[i][k]*B[k][j];
                   Ispis matrice C=A*B*
                                                      */
        return 0:
} // Završi samostalno
```

Napisati program koji učitava matricu A i ispisuje sumu elemenata koji se na sporednoj dijagonali matrice.

Napisati program koji učitava matricu A i ispisuje sumu elemenata koji se nalaze ispod glavne dijagonale matrice.

Napisati program koji učitava matricu A i razmenjuje vrstu koja sadrži element najveće vrednosti i vrstu koja sadrži lement najmanje vrednosti.

Napisati program za transponovanje kvadratne matrice sa realnim elementima. Na početku programa potrebno je učitati dimenziju i elemente matrice. (Zadatak 3.12 iz zbirke L. K.)

Napisati program za uređivanje kolona pravougaone matrice sa realnim elementima po neopadajućem redosledu zbirova elemenata po kolonama. (Zadatak 3.13 iz zbirke L. K.)

Sortiranje nizova

- Postoje različiti algoritmi za sortiranje
 - selection sort
 - insertion sort
 - bubble sort
 - shell sort
 - merge sort
 - quick sort

– ...

(za višu ocenu potrebno je znati neki složeniji (brži) algoritam – shell, merge ili quick)

Dat je niz od maksimalno 20 realnih elemenata. Učitati n elemenata, a zatim sortirati niz u rastućem redosledu.

koristiti algoritam po izboru

Pokazivači

- Pokazivač je adresa u memoriji, broj.
 - ukazuje na lokaciju u memoriji
 - sadržaj pokazivačke promenljive je adresa (lokacija u memoriji).
- Pokazivačke promenljive pokazuju na druge promenljive ili na početak memorijskog bloka
 - pokazivači na promenljive tipa int, float, itd.

Pokazivači

Deklaracija:

```
int a = 5;
int b, c;
int *p1, *p2;

    Dodela vrednosti:

p1 = &a;
p2 = \&b;

    Pristup lokaciji:

c = *p1; // c <- a
*p2 = 6; // b <- 6
```

p1	11000	10000
p2	11002	10002
а	5	11000
b	6	11002
		-

Referenciranje

- Unarni operator & daje adresu promenljive
- Izraz p=&a dodeljuje adresu promenljive a promenljivoj p, pa sada p pokazuje na a
- Da bi se odštampala vrednost pokazivača koristi se konverzija %p.

Dereferenciranje

 Primenom unarnog operatora * može se posredno pristupiti nekom podatku pomoću memorijske adrese.

Specijalna konstanta NULL

- Konstanta koja se nalazi u stdio.h
- Ako pokazivačka promenljiva ima vrednost NULL, onda ne pokazuje ni na šta.
- Primer:

```
int *p;
p = NULL;
```

- Neinicijalizovana vrednost NEMA NULL!
 - mora se eksplicitno inicijalizovati na NULL

Primer 2

```
#include <stdio.h>
3
   □int main() {
4
         int i;
5
         int *pi;
6
7
         i = 7;
8
         pi = \&i;
9
10
         printf("Promenljiva - adresa:\t %p, vrednost:\t %d\n\n", &i, i);
11
         printf("Pokazivac - adresa:\t %p, vrednost:\t %p\n\n", &pi, pi);
12
         printf("Pokazivac - vrednost:\t %p, sadrzaj:\t %d\n\n", pi, *pi);
13
14
         i = 10;
15
16
         printf("Pokazivac - vrednost:\t %p, sadrzaj:\t %d\n\n", pi, *pi);
17
18
         (*pi)++;
19
20
         printf("Promenljiva - adresa:\t %p, vrednost:\t %d\n\n", &i, i);
21
22
         return 0;
23
```

Pokazivači i nizovi

- Nizovi se mogu posmatrati kao pokazivači
- Kada se definiše niz, alocira se navedeni broj memorijskih lokacija za smeštaj elemenata niza.
 Promenljiva koja predstavlja niz se postavlja tako da pokazuje na prvu od ovih lokacija.

Pokazivači i nizovi

- Identifikator niza je zapravo pokazivač na prvi element u memoriji (koja je dodeljena tom nizu).
- Primer:

Primer 3 - pristup elementima niza preko pokazivača.

```
#include <stdio.h>
 2
 3
      int main ( )
 4
 5
          /* Niz se moze inicijalizovati i prilikom deklaracije */
          int a[10] = \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0\};
 6
 8
          int *pa;
          int i:
10
11
          pa = a;
12
          printf("%d\n\n", *pa);
13
14
          printf("%d\n\n", *(a+1));
15
16
          // ispis elementa sa parnim indexom
17
          for (i=0; i<10; i+=2) {
18
              pa = a+i;
19
              printf("%d\n", *pa);
20
21
22
          return 0;
23
```

Vrlo česte greške

- Nemoguće je definisati pokazivač na konstantu ili izraz.
- Nemoguće je promeniti adresu promenljive (jer to i ne zavisi od nas).
- Zbog ovoga sledeći izrazi su pogrešni:

```
i = &3;
j = &(k+5);
k = &(a==b);
&a = &b;
&a = 150;
```

Napisati program za obrtanje redosleda elemenata (zamena prvog sa poslednjim, drugog sa pretposlednjim, itd.) zadatog niza celih brojeva. Za pristup elementima niza koristiti pokazivače. (Zadatak 4.2 iz zbirke L. K.)